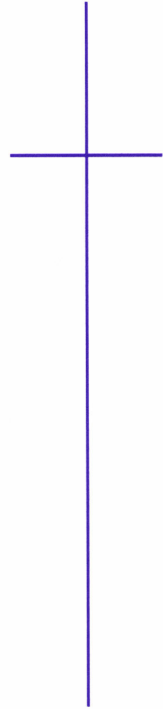

42 E 218 + 1997 BEN

Op het feest van Sint-Jozef,
19 maart 1997 overleed
in het Sint-Augustinusziekenhuis te Wilrijk
onze medebroeder

Adolf Oellibrandt

Salesiaan van Don Bosco

ADOLF OELLIBRANDT
Salesiaan van Don Bosco

Hij was 76 jaar.

Hij werd geboren te Melsele op 26 oktober 1920

Hij deed zijn eerste professie te Groot-Bijgaarden
op 2 september 1942

Hij deed sie eeuwige professie te Oud-Heverlee
op 28 juni 1947

Hij werd tot priester gewijd te Oud-Heverlee
op 7 mei 1950

1941-42	Groot-Bijgaarden	noviciaat
1942-43 tot 1943-44	Grand-Halleux	postnoviciaat
1944-45 tot 1945-46	Kortrijk	triënnaat
1946-47 tot 1949-50	Oud-Heverlee	theologie
1950-51 tot 1951-52	Kortrijk	leraar en assistent
1952-53 tot 1961-62	Sint-Denijs-Westrem	leraar en assistent
1962-63 tot 1966-67	Hechtel	prefect
1967-68 tot 1968-69	Groot-Bijgaarden	prefect
1969-70 tot 1971-72	Heverlee	
	Pauluscollege	prefect
1972-73 tot 1993-94	Sint-Pieters-Woluwe	
	onderpastoor te Melsele	
1994-95 tot 1996-97	Sint-Pieters-Woluwe	
	op rust gesteld te Zwijndrecht en te Melsele	

Overleden te Wilrijk op 19 maart 1997

HOMILIE

Dierbare familieleden, beste medebroeders
en lieven mensen van deze parochie,

Als je thuis een tuin hebt, ga je zeker in deze lentetijd naar de bomen kijken die vol bloesems staan. Je vindt het zo mooi en er zijn toch bloesems genoeg en je wil er wat dichterbij je hebben, in huis in een vaas. En die takjes komen open en bloeien prachtig, maar eens uitgebloeid, komen er geen vruchten. Los van de boom gebeurt er niets. De takken van de bomen en de ranken aan de wijnstok kunnen maar bloeien en later vruchten dragen als er veel zorg aan besteed wordt: als ze worden bemest, tijdig gesnoeid, als ze voldoende water, licht en warmte krijgen. Mijnheer Oeillibrandt die steeds veel van bloemen en de natuur heeft gehouden wist dit zeer goed. Ook aan hem werd veel zorg besteed door zijn ouders, broers, zus en familie die hem met veel liefde omringden, door de opvoeding en vorming die hij bij Don Bosco genoten heeft en door de verbondenheid met de diepe wortels van zijn bestaan, met de jongeren en de gewone mensen, die hem

liefdevol nabij waren. Ook hij stond eens in volle bloei door zoveel liefde, steun en warmte. Het werd door veel lieve mensen voorgeleefd hoe ook hij vruchten kon dragen. Van Don Bosco leerde hij met God verbonden te leven, in vriendschap en liefde te leven in een familiale sfeer en zijn verantwoordelijkheid op te nemen: gewoon je plicht doen en vreugdevol in het leven staan' zei Don Bosco.

Wat het snoeien betreft heeft hij doorheen de jaren ervaren dat hijzelf niet de snoeischaar moest hanteren, maar dat het leven zelf, de omstandigheden hem hebben gesnoeid.

Ziekte, leed en pijn, wisselende taken en ook onbegrip hebben hem gesnoeid. Het leven zelf heeft inderdaad de rol van snoeimes vervuld in zijn wijngaard. Wat er maar wild op los groeit, draagt weinig vruchten. Het leven zelf snoeit je opdat je meer vrucht zou dragen. In het evangelie van vandaag zegt Jezus ons: Los van Mij, los van de stam, kun je niets'. Los van elkaar kun je niets.

Wij ervaren dat, als je verbonden leeft met God en met mensen, je leven vruchtbaar wordt. Los van de boom kunnen de takken niets. Meer dan ooit zijn wij er ons van bewust dat wij aan elkaar gegeven zijn en dat God ons draagt als een stam. Los van Hem kunnen wij niets. Je kunt niet op je ééntje geloven en liefhebben: een tijdje bloei je op reserve, in je eigen vaas, maar je kunt geen vruchten dragen. Verbonden met zijn bronnen: met Jezus, de wijnbouwer, de wijnstok, met zijn familie, met Don Bosco en zijn medebroeders salesianen, met zijn goede vriend, mijnheer pastoor en de parochianen heeft het leven van mijnheer Oeillibrandt rijke vruchten voortgebracht. Hiervan getuigt zijn levensboek dat wij nu willen doorbladeren.

Mijnheer Oeillibrandt is hier in Melsele geboren op 26 oktober 1920. Hij de jongste uit een gezin van 7 kinderen: hij had vijf broers en één zus. Op zevenjarige leeftijd verloor hij zijn vader. Moeder heeft jarenlang de zorgen van het gezin alleen moeten dragen. Bij het zware werk op de boerderij werd zij goddank geholpen door de oudste

kinderen. Zo kreeg Dolf de kans om na zijn lagere school zijn humaniora te doen als intern te St.-Denijs-Westrem, waar hij Don Bosco en de salesianen leerde kennen. In juni 1941 deed hij zijn aanvraag toegelaten te worden tot het novinciaat bij Don Bosco met de volgende woorden en in een taal van die tijd: *'Daar ik de H. Johannes Bosco een ideale priester vind en in zijn volgelingen een ideaal zieleleven heb ontmoet, vraag ik om in de congregatie van de salesianen opgenomen te worden en dus komend jaar het proefjaar aan te vatten. Met Gods hulp wil ik priester worden naar het voorbeeld van de H. Johannes Bosco om, zoals hij het eens deed, mijn ziel zalig te maken door mijn leven te schenken aan de jeugd en zo te beantwoorden aan de stem die God tot mij sprak. Dit zijn de vurigste verlangens van Adolf Oellibrandt, student van Don Bosco'*.

De kennismaking met het salesiaans leven in het novinciaat bevestigde hem in zijn roeping als salesiaan. De eerste jaren van zijn salesiaans leven waren getekend door de bange oorlogstijd. Vaak waren de boterhammen geteld. Na zijn noviciaat te Groot-Bijgaarden en zijn filosofische studies te Farnières, volgden enkele stagejaren te Kortrijk, waar hij zich met hart en ziel kon geven aan de jongeren. De theologische studies te Oud-Heverlee brachten stap voor stap de priesterwijding naderbij. Die dag, 7 mei 1950 en de dag van zijn eremis in deze parochie waren voor hem, zijn familie, medebroeders en parochianen onvergetelijke dagen. In augustus van datzelfde jaar werd hij benoemd als leraar en assistent te Kortrijk en na 1 jaar te St.-Denijs-Westrem tot 1962. Het was voor hem een zware opgave Latijn en Grieks te geven aan de leerlingen van de hogere cyclus zonder universitaire opleiding. Al vroeg hadden de overste in hem een goede econoom gezien. Die verantwoordelijkheid kreeg hij achtereenvol-

gend te Hechtel, Groot-Bijgaarden en in onze studenten-peda te Heverlee.

In augustus 1972 koos hij andere vormen van priesterwerk en jeugdpastoraal. Hij werd tot 1995 onderpastoor hier in zijn eigen geboortedorp te Melsele. Op 31 oktober 1988 schreef hij aan de toenmalige provinciaal: *'Don Bosco blijft bij mij nog steeds op de bovenste plank staan. Ik probeer in zijn geest hier ter plaatse te leven en te werken'*. Dat blijkt inderdaad uit getuigenissen van mensen uit deze parochie. Hij had een voorkeurliefde voor de jeugd. Vele kampen en bivakken heeft hij meegemaakt. De kookmoeders kregen van hem alles wat nodig was om er een fijne keuken van te maken, want de kinderen en jongeren mochten niets tekortkomen. Ook voor de gepensioneerden was hij een geliefde proost. Vooral zijn gulle lach en boeiende verhalen werkten aanstekelijk. Hij deed mensen graag een plezier. Steeds was hij voor hen onderweg.

Hij ging recht door zee en had er geen moeite mee de zaken te zeggen zoals hij ze dacht, hetgeen niet altijd door iedereen in dank aanvaard werd. Hij had een bijzonder goede samenwerking met mijnheer pastoor: samen hebben zij veel gepraat, georganiseerd, gebeden en gelachen en vooral van elkaar gehouden.

Door een hersenbloeding in het jaar 1995 werd mijnheer Oellibrandt gedeeltelijk verlamd en had hij spraakstoornissen. Daardoor moest hij noodgedwongen op rust gaan. Hij heeft zijn lot moedig gedragen en hij deed enorme inspanningen om opnieuw te leren gaan en te spreken. Hij bad zijn brevier luidop. Veel heeft hij voor zijn vriend pastoor, familie, parochianen en medebroeders gebeden. De kapel van Gaverland was ook voor hem een bedevaartplaats. Vaak heeft hij de 'bee-weg' gedaan en even halt gehouden bij de 15 staties. Steeds hoopte hij op beterschap. *'Wij zullen wel zien'*, zei hij zo geregeld. Hij hield er de moed

in en maakte er het beste van. Zijn laatste woorden na de ziekenzalving die hij van mijnheer pastoor ontving, waren: *'Nu ben ik gerust'*.

Beste Dolf,

je mag inderdaad gerust zijn.

Indien God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn.

'Indien Hij ons Zijn liefde geschonken heeft,

zal Hij ons dan ook niet al het andere schenken?

Niets kan ons scheiden van die Liefde:

noch de dood, noch het leven, noch de engelen, noch de boze geesten.

Over dit alles zul je zegevieren

dankzij Hem die je liefheeft'.

Dolf, blijf ons en allen die zo goed voor je gezorgd hebben, liefdevol nabij.

O.-L.-Vrouw van Gaverland en Don Bosco

zullen je begeleiden naar onze barmhartige God,

bij Wie je voorgoed mag thuiskomen.

Piet Palmans

Provinciaal

Melsele, 25 maart 1997

*Steeds houd ik mijn ogen gericht op de Heer,
ik val niet, want Hij staat naast mij.*

Psalm 16,8

Wij melden u het overlijden van

Adolf OELLIBRANDT

Salesiaan van Don Bosco
priester

Hij werd geboren te Melsele op 25 oktober 1920.

Op 2 september 1942 werd hij salesiaan van Don Bosco
door zijn religieuze professie te Groot-Bijgaarden.

Op 7 mei 1950 werd hij te Oud-Heverlee tot priester gewijd.

In dienst van de jeugd heeft hij zich ingezet achtereenvolgens te Kortrijk, Sint-Denijs-Westrem,
Hechtel, Groot-Bijgaarden en Heverlee (peda).

Gedurende tweeëntwintig jaar was hij onderpastoor te Melsele.

In vertrouwen op God ontving hij de ziekenzalving
en in geloof in de verrijzenis is hij overleden te Wilrijk op 19 maart 1997.

Dankbaar om zijn leven in verbondenheid met de Heer en ten dienste van de mensen nodigen wij u
uit op de eucharistieviering in de kerk van Onze-Lieve-Vrouw te Melsele op **dinsdag 25 maart 1997**
om 10.30 uur.

Gelegenheid tot begroeting in de kerk vanaf 10.00 uur.

Een laatste groet kunt U betuigen in rouwcentrum Melis, Grote Baan 234 te Melsele, maandagavond
a.s. tussen 19.00 uur en 20.00 uur, in aanwezigheid van de familie.

Rouwadressen : François Gaystraat 129, 1150 Brussel.
Kapelstraat 11, 9120 Melsele.

Dit melden u in geloof en vertrouwen op de Heer en in dankbare herinnering :

Piet PALMANS,

provinciaal van de salesianen van Don Bosco
van de noordbelgische provincie,

de salesiaanse gemeenschap van Sint-Pieters-Woluwe.

De kinderen en kleinkinderen van wijlen Karel en Germaine OELLIBRANDT - VERGAUWEN,
De kinderen en kleinkinderen van wijlen Alfons en Godelieva OELLIBRANDT - VAN HAVERE,
Alice CARELS († Desiré OELLIBRANDT),
Jeanne BOGAERT († Frans OELLIBRANDT) kinderen en kleinkind,
Omer en Irma VAN DORSSELAER - OELLIBRANDT, kinderen en kleinkinderen,
Anna MUYERS († Albert OELLIBRANDT),
Madeleine VAN DE PERRE († Aloïs WILLEMS),
zijn zuster, schoonbroer, schoonzusters, tante, neven en nichten.

De families OELLIBRANDT en VAN DE PERRE.

Palmeer DE KESEL,

pastoor van Melsele,

De parochieploeg van de Onze-Lieve-Vrouwparochie te Melsele.